

Invasionen af Frankrig og dermed afslutningen på anden verdenskrig begyndte faktisk allerede aftenen før, de allierede gik i land på Normandiets strande, da 82. og 101. luftbårne divisioner blev kastet ned bag fjendens linjer for at forhindre Hitler i at sende forstærkninger til fronten. Hvis du har set *Band of Brothers*, *The Longest Day* eller *Saving Private Ryan*, ved du, hvor farlig opgaven var for disse faldskærmstrop- per. Hver for sig eller i små grupper bevægede de sig midt om natten frem i et område, de aldrig før havde været i, for at kæmpe mod en fjende, de ikke kunne se eller vide meget om. Den nat udviste disse mænd det største mod ... eller den største fejhed. Det var nemlig ikke alle, der viste mandsmod den skæbnesvangre nat. De sprang alle ud med faldskærm, som de skulle, men efter landingen var der mange, der krøb i skjul. En gruppe slog alle rekorder i fejhed.

Alt for mange søgte bare i skjul under hækkene for at vente på daggryet, og enkelte lagde sig endda til at sove. Menig Francis Palys fra 506. så det måske værste eksempel på pligtforsømmelse. Han havde samlet en trop i nærheden af Vierville. Da han hørte „en forvirret larm og sang et stykke væk“, sneg han og hans mænd sig ind på en bondegård. Der inde fandt de en blandet gruppe fra begge amerikanske divisioner. Faldskærmssoldaterne havde fundet [sprut] i kælderen ... og de var mere fulde end et bundt svirebrødre en lørdag aften i byen. Utroligt.

D-DAY

Utroligt, ja. Disse mænd vidste, at de var i krig, men nægtede at handle derefter. De levede i en benægtelse, der var farlig, ikke bare for dem selv, men også for utallige andre, som var afhængige af, at de gjorde deres del. Dette er et perfekt billede på kirken i Vesten, når vi taler om åndelig krigsførelse. Under et nyligt planlægningsmøde i hans kirke foreslog en af mine venner, at nogle af kirkens vanskeligheder måske var skabt af Fjenden. „Hvad tror I?“ spurgte han de andre. „Tjah, det kan vel nogle gange være tilfældet,“ svarede en af præsterne. „I den tredje verden eller som modtræk mod et større korstog. Du ved ... de steder, hvor evangeliet virkelig trækker fronterne skarpt op.“

Første fase: Jeg er her ikke!

Utroligt. Hvilken anklage at rejse mod sig selv. „Her sker der ikke noget farligt.“ Disse mennesker er allerede besejret, fordi de har ladet Fjendens første angrebsbølge passere igennem deres linjer. „Jeg er her ikke – det her drejer sig kun om jer.“ Man kan ikke udkæmpe et slag, man ikke tror finder sted. Det er som taget ud af *Fra Djævelens blækhuse*, hvor C.S. Lewis lader den gamle erfarne djævel instruere sin lærling i netop denne taktik:

Kære Malurt. Det undrer mig, at du kunne finde på at spørge mig, om det er af væsentlig betydning at holde patienten i uvidenhed om din egen eksistens. Det spørgsmål har vi fået besvaret af Nederkommandoen, i det mindste hvad angår den nuværende fase i kampen. Vor taktik går i øjeblikket ud på at holde os skjult.

De, der gerne vil imødegå dette og 'trække fronterne skarpt op', bør lægge sig Peters ord på sinde: „Vær årvågne og på vagt! Jeres modstander, Djævelen, går omkring som en brølende løve og leder efter nogen at sluge; stå ham imod, faste i troen, I ved jo, at de samme lidelser rammer jeres brødre her i verden“ (1 Pet 5,8-9). Hvad er det for en sandhed om dit liv, Helligånden her igennem Peter indirekte udtrykker? At du angribes åndeligt. Dette skriftsted handler ikke om ikke-troende, for Peter taler om „jeres brødre“. Han tager det altså for givet, at alle troende udsættes for usynlige, åndelige angreb. Hvad formaner han dig så til? At modstå Djævelen. Grib til våben og forsvar dig!

3.194

Fjenden vil først og fremmest søge at afbryde kommunikationen med hovedkvarteret. Prøv at hengive dig til bøn hver morgen i to uger og se, hvad der sker. Pludselig får du lyst til at blive under dynen; du bliver indkaldt til et vigtigt møde tidligt om morgenen; du får influenza osv. Hvis du endelig når frem til at bede, så vil din koncentration blive ødelagt af tanker om, hvad du skal spise til morgenmad, hvor meget du kommer til at betale blikkenslageren for vandvarmeren, eller hvilken farve sokker der står bedst til dit grå jakkesæt. Selv har jeg gang på gang mærket en tyk tåge af forvirring sænke sig over mig og få mig til at spørge, hvorfor jeg overhovedet tror på Jesus. Det trygge fællesskab med Gud, jeg normalt lever i, forsvinder pludselig, som når solen går bag en sky. Hvis du ikke er klar over, hvad der ligger bag, vil du opleve det, som om du virkelig har mistet troen, eller at Gud har forladt dig, eller hvad Fjenden nu gerne vil bilde dig ind.

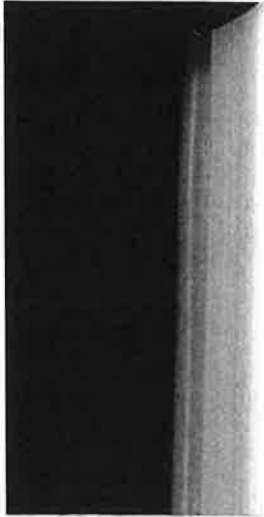
Anden fase: Skræmmetaktik

I mange år levede Stasi under depressionens mørke sky. Rådgivning hjalp hende en del, men depressionen blev hængende. Medicin hjalp på de fysiske aspekter af sygdommen, men humøret var stadig ikke for godt. Godt, tænkte jeg ved mig selv. Bibelen siger, at vi har en krop, en sjæl og en ånd. Nu har vi gjort, hvad vi kunne for kroppen og sjælen ... resten af problemet må være åndeligt. Stasi og jeg begyndte så sammen at læse noget om, hvordan man forsvare sig mod Fjendens angreb. På et tidspunkt faldt hun over et sted, der opremsede forskellige symptomer, som kan ledsage onde ånders angreb. Et af symptomerne var svimmelhed. Hun læste ste-

det højt for mig, som om det overraskede hende. „Hvad med det?“ spurgte jeg. „Jo ... jeg bliver faktisk tit svimmel.“ „Er det rigtigt? Hvor tit?“ „Hver eneste dag.“ „Hver dag?!“ På det tidspunkt havde vi været gift i ti år, og hun havde aldrig fortalt mig noget om sin svimmelhed. Den stakkels kvinde havde simpelthen troet, at det var normalt for alle, eftersom det var normalt for hende.

„Stasi, jeg har aldrig i mit liv været svimmel. Jeg tror, vi har fat i noget.“ Vi begyndte så at bede mod svimmelheden og i Jesu navn afvise ethvert angreb. Hvad skete der så? Svimmelheden blev værre. Når Fjenden bliver afsløret, kaster han ikke bare håndklædet i ringen og opgiver uden kamp. Læg mærke til, at Jesus nogle gange må true en ond ånd og tale strengt til den (se f.eks. Luk 4,35). Da han møder manden fra gerasenernes land, der plages af en hel flok onde ånder, ser det ud til, at hans første befaling ikke løser problemet. Først da Jesus anden gang befaler, flygter dæmonerne. (Luk 8,26-33). Hvis Jesus var nødt til at skrue bissen på over for ånderne, mon så ikke vi er nødt til at gøre det samme? Stasi og jeg modstod det intensiverede angreb og forsvarede os „faste i troen“, som Peter siger. Det virkede. Svimmelheden forsvandt og kom ikke tilbage. De sidste syv år har hun ikke følt sig svimmel overhovedet.

Det er det næste led i vores Fjendes strategi. Når vi begynder at tvivle på hans påstande, modstå hans løgne og indse, at han har en finger med i spillet i vores hverdagsproblemer, så sætter han sin næste angrebsbølge ind og prøver at true og skræmme os. Mon ikke du i løbet af de sidste par sider er begyndt at tænke noget i retning af: Mon ikke jeg skal holde mig fri af det her super-åndelige hokus-pokus? Det føles lidt uhyggeligt. Satan vil prøve at skræmme dig væk, for han

frygter dig. Du kan gå hen og blive en stor trussel imod ham. Han vil helst ikke have dig til at vågne og tage kampen op, for så går han bare hen og taber. „Stå Djævelen imod,“ siger Jakob, „så vil han flygte fra jer“ (Jak 4,7). Derfor vil han prøve at skræmme dig væk fra brystværnet. Han ændrer taktik fra forførelse til åbent angreb. Tankerne vælter ind over dig, alt begynder at gå skævt i dit liv, og din tro føles ultraskrøbelig.

5. 202

Satan forsøger at appellere til forræderens stærke selvopholdelsesdrift, når han truer og skræmmer, og så længe vi bliver ved med at prøve at redde vores eget skind og udtænke den rigtige frelsesplan, vil vi vige tilbage. Men det modsatte er også sandt. Når en mand beslutter sig for at blive en kriger og leve for et højere formål, så kan den store stygge ulv ikke længere kue ham med sine trusler om at blæse huset ned. Efter Åbenbaringsbogen har beskrevet krigen i himlen mellem englene, og hvordan Satan styrtes til jorden, forklarer den, hvordan de hellige overvandt ham:

De har besejret ham ved Lammets blod og ved deres vidnesbyrds ord. De havde ikke livet for kært til at gå i døden.
(12,11)

Den farligste mand på jorden er den mand, som regner med selv at dø. Alle mænd dør, men kun få mænd når rigtig at leve. Du kan selvfølgelig skabe dig en tilværelse uden risiko ... og ende dit liv på et plejehjem med at jamre over dine spildte muligheder. Jeg vil hellere gå ned med flaget oppe. Jo mindre vi prøver at 'frelse os selv', jo bedre krigere vil vi også kunne blive.

Tredje fase: Kompromis

Hvis det lykkes os at modstå både hans bedrag og hans skræmmekampagne, skifter Djævelen til sin tredje angrebstaktik, som simpelthen går ud på at lokke os til at indgå et kompromis. Mange mænd har gennem tiden ladet sig bestikke på den ene eller den anden måde. Lige før ringede min telefon. Det var en ven, der ville fortælle mig om endnu en kristen leder, der var blevet afsløret i en seksuel synd. Så ryster kirken på hovedet og siger: „Der kan I se: Han kunne simpelthen ikke holde sig ren.“ Men det er jo naivt. Tror man virke-

led
le-
o ...
lte
re
in-
od:
lge

lig, at en mand, der ønsker at følge Kristus, med vilje lod sig falde i synd? Hvilken mand ville, når han trådte ind i sit kald, tænke: „Jeg tror, at en gang om tyve år, så vil jeg ødelægge det hele ved at være min kone utro“? Manden blev selvfølgelig angrebet; det hele var planlagt i Fjendens kommandocentral. I dette tilfælde havde man gennem længere tid i det skjulte svækket mandens forsvarsværker ikke gennem åben kamp, men gennem kedsomhed. Jeg kendte ham og vidste, at han ikke følte, han havde nogen ædel sag at kæmpe for. Han var bare en professionel evangelist, og i virkeligheden hadede han det, men kunne ikke slippe ud af det, fordi han var så godt lønnet. Han blev lokket i en fælde, og hvis ikke du indser, at det er det, der sker, så vil fælden før eller senere også klappe om dig.

Prøv at tænke over, hvornår kong David faldt i synd. Hvordan var de nærmere omstændigheder ved hans affære med Batseba? „Ved den tid kongerne plejer at indlede felttog, sendte David Joab og sine folk af sted med hele den israelitiske hær“ (2 Sam 11,1). David var ikke længere nogen kriger, han sendte andre ud for at kæmpe for sig. Selv går han mæt og fed rundt på paladsets tag og keder sig og spejder efter noget, der kan more ham. Den Onde peger på Batseba, og derpå følger den velkendte historie.

S. 206